

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 63.387 van 2 december 1996  
in de zaak A. 70.511/IV-15.928.**

In zake : Daniël GIRALDO,  
wonende te EERNEGEM,  
Emiel Coolslaan 2

tegen :

1. de Controledienst voor de Verzekeringen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door  
de Minister van Economische Zaken,  
die woonplaats kiezen bij  
Advocaten N. WEINSTOCK en P. LAMBERT,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Defrélaan 19.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,**

Gezien het verzoekschrift dat Daniël GIRALDO op 27 augustus 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Controledienst voor de Verzekeringen van 29 juli 1996 waarbij diens aanvraag tot registratie in het register der onafhankelijke verzekeringstussenpersonen geweigerd wordt;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF, overeenkomstig artikel 8, § 3, van het koninklijk besluit van 22 februari 1991;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 oktober 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 oktober 1996, op welke datum de zaak tot de terechtzitting van 12 november 1996 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. VERMOORTELE, die loco Advocaat F. SCHOLLIERS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de rechtspleging.

Overwegende dat om dezelfde redenen als uiteengezet in het arrest nr. 63.015, DE VISSCHER, van 12 november 1996, de door de verwerende partijen neergelegde nota's niet uit de debatten worden geweerd en dat ook niet op de vraag van de tweede verwerende partij om buiten de zaak te worden gesteld kan worden ingegaan;

2. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

2.1. Op 12 juni 1996 dient Daniël GIRALDO een aanvraag in tot registratie als onafhankelijke verzekeringstussenpersoon bij de Controledienst voor de Verzekeringen.

Bij de aanvraag zijn een aantal documenten gevoegd waaronder een getuigschrift van goed zedelijk gedrag waarop vermeld staat dat verzoeker op 12 mei 1986 door de correctionele rechtbank van Brugge veroordeeld werd wegens misbruik van vertrouwen (27 feiten) en

valsheid in geschrifte en gebruik ervan (32 feiten) tot een gevangenisstraf van 2 jaar en een geldboete van 500 fr of 3 maand, verlies van het kiesrecht tot 12 mei 1992, gewoon uitstel 3 jaar enkel voor de laatste 18 maanden van de hoofdgevangenisstraf. Na genadeverzoek werd dit uitstel uitgebreid tot de overblijvende effectieve hoofdgevangenisstraf.

2.2. In een nota van 24 juli 1996 stelt de administratie van de Controledienst voor de Verzekeringen aan de Raad van die Controledienst voor de registratie van verzoeker te weigeren wegens het niet voldoen "aan de vereiste van geschiktheid en professionele betrouwbaarheid van artikel 10, 3°". In dat verband wordt verwezen naar voornoemde veroordeling van verzoeker door de correctionele rechtbank van Brugge. Tevens wordt gemeld dat na genadeverzoek het verleende uitstel werd uitgebreid tot de overblijvende effectieve hoofdgevangenisstraf.

2.3. Tijdens zijn vergadering van 29 juli 1996 besluit de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen de inschrijving van verzoeker te weigeren.

2.4. Bij aangetekende brief van 13 augustus 1996 deelt de Controledienst voor de Verzekeringen het volgende mee aan verzoeker :

"Gelet op uw aanvraag ontvangen op 12 juni 1996, hebben wij de eer U mede te delen dat de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen in zijn zitting d.d. 29 juli 1996, uw aanvraag tot registratie in het register der onafhankelijke verzekeringstussenpersonen door onze Dienst bijgehouden, om volgende redenen geweigerd heeft :

U hebt niet aangetoond dat U een voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid garandeert zoals geëist door artikel 10, 3° van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen.

Uit het, overeenkomstig artikel 3, 1° van het koninklijk besluit van 25 maart 1996 tot uitvoering van de artikelen 9, 10, 2°, 4° en 6°, en artikel 11,

§ 3 van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen, aan de Controledienst voor de Verzekeringen toegestuurd getuigschrift van goed zedelijk gedrag, blijkt dat U zich bevindt in één van de gevallen opgesomd in artikel 90, § 2 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen.

Immers, het door U voorgelegde getuigschrift vermeldt een veroordeling door de Correctionele Rechtbank Brugge, dd. 12 mei 1986 :

- 'A. Misbruik van vertrouwen (27 feiten)';
- 'B. Valsheid in geschrifte en gebruik ervan (32 feiten)'.

Dit zijn misdrijven opgesomd in artikel 90, § 2, 1° van voormelde wet van 9 juli 1975.  
(...)"

### 3. Over de gegrondheid van het annulatieberoep.

3.1. Overwegende dat in een enig middel verzoeker het volgende aanvoert :

"Dat art. 10 van de Wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen de betrokkene zich niet mag bevinden in één van de gevallen opgesomd in art. 90, § 2 van de Wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen; dat laatstgenoemd artikel o.a. verwijst naar de artikelen 1 van het K.B. nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken.

Dat de Controledienst voor de Verzekeringen evenwel geen rekening heeft gehouden met het feit dat verzoeker onverwijld een procedure in eerherstel zal aanvangen.

Dat de veroordeling dateert van 12/05/86 voor feiten gepleegd in het begin van de tachtiger jaren.

Dat verzoeker sedertdien geen enkele veroordeling meer heeft opgelopen.

Dat zelfs geen enkel strafonderzoek tegen hem lopende is;

Dat verzoeker reeds jaren optreedt als verzekeringstussenpersoon en bij zijn cliënteel een groot vertrouwen geniet;

Dat door de weigering tot registratie verzoeker niet langer in de mogelijkheid is zijn beroep uit te oefenen en een inkomen te verwerven;

Dat na een eerherstel verzoeker ten andere opnieuw in de voorwaarde verkeert om als onafhankelijk verzekeringstussenpersoon geregistreerd te worden;

Dat de hoger vermelde wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling het publiek beoogt te beschermen tegen malafide verzekeringstussenpersonen;

Dat verzoeker evenwel reeds jaren bewezen heeft dat hij wel degelijk een bonafide tussenpersoon is en dat de misstap -waarvoor hij geboet heeft- een eenmalige en ongelukkige uitschuiver was.

Dat de weigering dan ook niet redelijk te noemen is en daarenboven in strijd met diverse fundamentele rechtsprincipes en rechtsregels, te weten :

- \* artikel 22 en 23 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 10.12.1948;
- \* artikel 7 E.V.R.M.;
- \* artikel 1 van het Europees Sociaal Handvest van 18.10.1961
- \* artikel 6, 1° van het Internationaal verdrag van 19.12.1966 inzake economische, sociale en culturele rechten;
- \* artikel 14, 7° van het Internationaal verdrag van 19.12.1966 inzake burgerrechten en politieke rechten;
- \* artikel 23 Grondwet

Dat verzoeker reeds meer dan 10 jaar het vrijelijk gekozen beroep van verzekeringsmakelaar uitoefent en de weigeringsbeslissing genomen op grond van een nieuwe wetgeving, dan ook puur willekeurig is.

Dat verzoeker een tweede maal gestraft wordt voor dezelfde feiten waarvoor hij reeds geboet heeft, hetgeen in strijd is met het beginsel non bis in idem en met artikel 14, 7° van het Internationaal verdrag van 19.12.1966 inzake burgerrechten en politieke rechten.

(...)"

3.2. Overwegende dat de verwerende partijen in de synthesesnota van 23 september 1996 vooreerst stellen dat de eerste verwerende partij de veroordeling van verzoeker op objectieve wijze heeft vastgesteld en dat daaruit noodzakelijkerwijze voortvloeit dat verzoeker niet kan worden ingeschreven als verzekeringstussenpersoon; dat zij beklemtonen dat de eerste verwerende partij ter zake niet over een discretionaire doch wel integendeel over een gebonden bevoegdheid beschikt; dat in de nota van 30 september 1996 de verwerende partijen daaraan toevoegen dat het feit dat verzoeker een procedure in eerherstel "zal" instellen niet in aanmerking kan worden

genomen en dat zolang hij geen eerherstel geniet hij niet als een bona fide tussenpersoon kan worden beschouwd; dat zij tenslotte doen gelden dat uit het recht op een menswaardig leven niet volgt "dat een bijzondere getrouwsfunctie dient te worden toevertrouwd aan iemand met een gerechtelijk verleden die nog afgezien van de wettelijke bepalingen terzake een gerechtigd vermoeden van oneerlijkheid doet ontstaan in zijn hoofde";

3.3.1. Overwegende dat in artikel 10 van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen is bepaald dat om in het register van de verzekeringstussenpersonen te worden ingeschreven aan een aantal voorwaarden moet worden voldaan waaronder :

"3° Een voldoende geschiktheid en professionele betrouwbareheid garanderen. De betrokkene mag zich niet bevinden in een van de gevallen opgesomd in artikel 90, § 2, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen. De artikelen 3, 3bis en 3ter van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken, zijn, wat deze wet betreft, enkel van toepassing op degenen die de werkzaamheden vermeld in artikel 2 als zelfstandige wensen uit te oefenen";

dat uit die bepaling volgt dat wanneer de aanvrager zich bevindt in één van de gevallen vermeld in artikel 90, § 2, van de wet van 9 juli 1975, de Controledienst voor de Verzekeringen over geen discretionaire bevoegdheid ter beoordeling van de professionele betrouwbareheid van de aanvrager beschikt en dat alsdan de aanvrager niet kan worden geacht over de vereiste betrouwbareheid te beschikken;

3.3.2. Overwegende dat verzoeker wegens misbruik van vertrouwen en valsheid in geschrifte werd veroor-

deeld tot onder meer een gevangenisstraf van twee jaar met uitstel; dat die veroordeling geviseerd wordt door artikel 90, § 2, van de wet van 9 juli 1975; dat verzoeker op datum van de bestreden beslissing nog geen eerherstel had verkregen en blijkens de bewoordingen van zijn verzoekschrift dat zelfs nog niet had aangevraagd; dat de eerste verwerende partij dan ook niet anders kon dan de aanvraag van verzoeker om in het register der onafhankelijke verzekeringstussenpersonen te worden ingeschreven te weigeren, hetgeen meteen inhoudt dat de bestreden beslissing noch als willekeurig noch als onredelijk kan worden aangemerkt; dat evenmin het beginsel "non bis in idem" in strafzaken noch artikel 14, 7° van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten is geschonden; dat, immers, de onmogelijkheid om als verzekeringstussenpersoon te worden ingeschreven geen bijkomende straf is;

Overwegende dat voor het overige verzoeker in zijn verzoekschrift niet uiteenzet op welke wijze de artikelen 22 en 23 van de Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens, artikel 7 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens, artikel 1 van het Europees Sociaal Handvest, artikel 6, eerste lid van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten en artikel 23 van de gecoördineerde Grondwet werden geschonden; dat dienvolgens de Raad van State geen aandacht dient te besteden aan de ingeroepen schendingen;

Overwegende dat met een in een zogenaamde pleitnota aangevoerd nieuw middel, te weten de schending van de hoorplicht, de Raad van State niet vermag rekening te houden,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het beroep wordt verworpen.

**Artikel 2.**

Het ten onrechte door verzoeker betaalde recht van vierduizend frank, dient hem te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee december 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |                                 |
|--------|---------------------|---------------------------------|
| de H.  | J. BORRET,          | kamervoorzitter,<br>voorzitter, |
| Mevr.  | M.-R. BRACKE,       | kamervoorzitter,                |
| de HH. | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad,                     |
|        | M. MILOJKOWIC,      | toegevoegd griffier.            |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**M. MILOJKOWIC.**

**J. BORRET.**